

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Pető Ügyvédi Iroda (**felpresi képviselő címe.**, ügyintéző dr. Pető Zsófia Csenge ügyvéd) által képviselt I.rendű felperes neve (**I. rendű felperes címe.**) I. rendű, II.rendű felperes neve (**II. rendű felperes címe.**) II. rendű és III.rendű felperes neve (**III. rendű felperes címe.**) III. rendű felpereseknek a Kovátsné dr. Rech Erika ügyvéd (**alperesi képviselő címe.**) által képviselt alperes neve (**alperes címe.**) alperes ellen felmondás jogellenességének jogkövetkezményei, kártérítés és sérelemdíj iránt indított perében a 2020. május 29. napján kelt, a Fővárosi Törvényszék Munkaügyi Kollégiuma 24.M.70.893/2020/2. számú végzésével kijavított, 2019. február 21. napján kelt, a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 66.M.1036/2018/23. sorszámu ítélete ellen az alperes által 27. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

r é s z í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részítéletnek tekinti és a felperesek részére az elmaradt jövedelem címén járó kártérítésként megítélt és a II. rendű felperes részére kártérítésként megítélt összeg tekintetében helybenhagyja.

Az I. rendű felperes részére megítélt sérelemdíj összegét 1.000.000 (egymillió) forintba szállítja le.

A II. és III. rendű felpereseket megillető elsőfokú perköltség összegét nem érintve, a részítélettel elbírált körben az I. rendű felperest megillető elsőfokú perköltség összegét 3.920 (háromezer-kilencszázhusz) Euro+ Áfa és 47.078 (negyvenhét ezer-hetvennyolc) forint + Áfa összegre szállítja le.

Az alperest kötelező kereseti illeték összegét 916.915 (kilencszáztizenhét ezer-kilencszáztizenöt) forintba szállítja le.

Kötelezi a másodfokú bíróság az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű felperesnek 100.000 (százezer) forint + 27.000 (huszonhét ezer) forint Áfa, a II. rendű felperesnek felpereseknek 50.000 (ötvenezer) forint + 13.500 (tizenháromezer-ötszáz) forint Áfa, a III. rendű felperesnek 30.000 (harmincezer) forint + 8100 (nyolcezer-egyszáz) forint Áfa másodfokú perköltséget.

Az államnak felhívásra - az abban közölt módon és időben - az alperes 1.222.554 (egymilliókétszázhuszonkettő ezer-ötszázötvennégy) forint fellebbezési eljárási illeték megfizetésére köteles.

A részítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

- [1] A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 24.M.3575/2014/79. számú ítéletével az I. rendű felperes jogellenes felmondás jogkövetkezményei és 3.000.000 forint sérelemdíj iránti keresetét elutasította. A II. rendű felperes keresetének részben helyt adott és kötelezte az alperest 4.314.864 forint elmaradt jövedelem címén járó kártérítés, valamint 686.233 forint kártérítés megfizetésére. Ezt meghaladóan a II. rendű felperes keresetét a 3.000.000 forint sérelemdíj tekintetében elutasította. Az elsőfokú bíróság a III. rendű felperes keresetének ugyancsak részben helyt adott és kötelezte az alperest 1.917.192 forint elmaradt jövedelem jogcímén járó kártérítés megfizetésére, az 1.000.000 forint sérelemdíj címén előterjesztett kereseti követelését azonban elutasította. Kötelezte továbbá az I. rendű felperest alperes részére történő 500.000 forint és 135.000 forint ÁFA perköltség megfizetésére. Ezen felül kötelezte az alperest a II. rendű felperes részére történő 210.000 forint és 56.700 forint ÁFA, a III. rendű felperes részére történő 95.000 forint és 25.650 forint ÁFA perköltség megfizetésére. Rögzítette továbbá, hogy a felmerült 250.826 forint eljárás költséget (tolmácsdíj) az állam viseli. Kötelezte továbbá az I. rendű felperest, hogy külön felhívásra - az állam javára - fizessen meg 622.000 forint eljárás illetéket, az alperest pedig 367.000 forint eljárás illeték megfizetésében marasztalta.
- [2] A felek által előterjesztett fellebbezés folytán eljáró Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság a 2017. november 15. napján kelt 7.Mf. 680.251/2017/14. sorszámú közbenső ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét - a fellebbezéssel érintett részben - a II. és III. rendű felperesek elmaradt jövedelem címén igényelt kártérítés jogalapja tekintetében helybenhagyta és megállapította, hogy az alperes jogellenesen szüntette meg a II. és III. rendű felperesek munkaviszonyát. Az I. rendű felperes által követelt, elmaradt jövedelem címén igényelt kártérítés vonatkozásában az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és megállapította, hogy az alperes jogellenesen szüntette meg az I. rendű felperes munkaviszonyát. A másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet egyebekben hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította. Kötelezte a II. rendű felperest az alperes részére történő 150.000 forint + 40.500 forint ÁFA elsőfokú perköltség, valamint az állam javára történő 180.000 forint elsőfokú illeték megfizetésére. Kötelezte a III. rendű felperest az alperes részére történő 50.000 forint + ÁFA elsőfokú perköltség megfizetésére. A hatályon kívül helyezett rész vonatkozásában az I. rendű felperes tekintetében a fellebbezési illeték összegét 829.090 forintban, a felek másodfokú perköltségét pedig fejenként 255.454 forint + 68.972 forint ÁFA-ban állapította meg. A II. rendű felperes hatályon kívül helyezett követelése vonatkozásában a fellebbezési illeték összegét 400.087 forintban, az alperes másodfokú perköltségét 125.027 forint + 33.757 forint ÁFA-ban, a II. rendű felperest megillető másodfokú perköltség összegét 570 euró + ÁFA-ban állapította meg. A III. rendű felperes hatályon kívül helyezett követelése vonatkozásában a fellebbezési illeték összegét 153.375 forintban, az alperest megillető másodfokú perköltség összegét 47.930 forint és 12.941 forint ÁFA-ban, a III. rendű felperest megillető másodfokú perköltség összegét 570 euró + ÁFA-ban állapította meg. E körben rögzítette, hogy a hatályon kívül helyezés folytán a másodfokú bíróság a fellebbezési illeték és a másodfokú perköltség összegét csupán megállapította.
- [3] Az alperes felülvizsgálati kérelme és a felperes ellenkérelme folytán eljáró Kúria, mint felülvizsgálati bíróság a 2016. február 6. napján kelt Mfv.I.10.232/2018/8. sorszámú közbenső ítéletével a Fővárosi Törvényszék 7.Mf.680.251/2017/14. számú közbenső ítéletét hatályában fenntartotta. Kötelezte az alperest a felperesek részére történő, fejenként 30.000 forint + 8.100 forint

ÁFA felülvizsgálati eljárási költség megfizetésére. Ezen felül akként rendelkezett, hogy a le nem rótt, fejenként 70.000 forint, összesen 210.000 forint felülvizsgálati eljárási illetéket az alperes viseli. Rögzítette továbbá, hogy az alperes perköltségfizetési kötelezettsége a Pp. 78. § (1) bekezdésén alapult azzal, hogy a feleket terhelő perköltség összegéről a jogerős döntést hozó bíróság fog határozni.

- [4] Az elsőfokú bíróság a 66.M.1036/2018/23. számú ítéletet a 2019. május 16. napján kelt 28. sorszámú kiegészítő ítéletével kiegészítette és kijavította. Ezt követően 2019. október 28. napján a 33. sorszámú végzésével a 23. sorszámú ítélet rendelkező részét kijavította. Mindezeket követően az elsőfokú bíróság a 2020. május 29. napján kelt 24.M.70.893/2020/2. sorszámú kijavító végzésével a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 66.M.1036/2018/23. számon kihirdetett és írásba foglalt ítéletét, a 28. számú kiegészítő ítéletét és a 33. sorszámú kijavító végzését egységes szerkezetbe foglaltan javította ki.
- [5] A másodfokú bíróság és a Kúria iránymutatásának megfelelően a megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint az I. rendű felperes 2014. július 1. napjától 2015. június 30. napjáig állt határozott idejű munkaviszonyban az alperesnél vezetőedzői munkakörben. II. rendű felperes neve II. rendű felperes ugyanezen időszakban erőnléti edzői munkakörben került foglalkoztatásra, ténylegesen másodedzői feladatokat látott el. III. rendű felperes neve III. rendű felperes ugyanezen időszakban erőnléti edzőként állt munkaviszonyban az alperesnél. Az alperesi munkáltatói jogkör gyakorlója, az ügyvezető igazgató 2014. október 6. napján kelt felmondással mindhárom felperes munkaviszonyát megszüntette.
- [6] Az ... TV adó ... című műsorában a munkáltató **alperes** tulajdonosa, **G.F.H.** a Sportklub nevében akként nyilatkozott, hogy „I. rendű felperes nem teljesítette azokat a feladatokat, amiket a vezetés elvárt tőle. Nem láttam, hogy hogyan érjük el a nemzetközi porondot és a fiatalokat nemhogy beépítette volna a csapatba, hanem kiépítette onnan.”
- [7] Ugyanezen nyilatkozatot vette át 2014. október 7. napján a Sport ... internetes portál „I. rendű felperes kudarcot vallott a **alperes**dal” címmel megjelent cikkében, melyben szintén a **alperes** Sportklub képviseletében eljáró **G.F.H.**t idézték olyan tartalommal, ahogy a nyilatkozat az című műsorában elhangzott.
- [8] A 2014. október 6. napján csakafoci.hu internetes portálon megjelent cikk tartalmazta, hogy „**H.** megmondta, hogy miért rúgta ki az edzőt.” A cikk szerint a vezetőedző két feladatot kapott: egyik a nemzetközi szereplés elérése, a másik a fiatalok csapatba való beépítése. Hogy az első feladat hogyan áll, azt a tabella megtekintése mutatja, hogy a második hogyan áll, azt a fiatalok által az elmúlt tíz fordulóban a küzdőtéren töltött percek árulják el.
- [9] 2014. októberében széles körben olvasott sportújságban „teljesítetlen feladatok” szalagcímmel jelent meg cikk, melyben a munkáltató **alperes** tulajdonosa a Sportklub nevében akként nyilatkozott, hogy „I. rendű felperes kudarcot vallott a **alperes**dal, nem láttam, hogy a jövőben azok a feladatok, amiket kiszabtam, teljesülnének.”

- [10] 2014. október 6. napján a ... című internetes portálon is megjelent az előzővel azonos tartalommal egy cikk.
- [11] 2014. október 6. napján a internetes portálon olyan címmel jelent meg cikk az I. rendű felperest érintően, hogy „Végállomáshoz érkezett I.rendű felperes kalandja a **alperes**nál: hivatalos a menesztése.” A nemzetközi sajtóban is megjelent a csakafoci.hu oldalon szereplő cikk, melyet a tuttomercatoveb ... internetes portál is ismertetett.

A felperes kérelme, az alperes ellenkérelme

- [12] A megismételt eljárásban előterjesztett keresetben a felperesek az elmaradt jövedelem címén járó kártérítés vonatkozásában I. rendű felperest illetően 7.363.636 forint, II. rendű felperest illetően 4.314.864 forint, a III. rendű felperest illetően pedig 1.917.190 forint megfizetésére kérték kötelezni az alperest. Azösszecszerűség körében a II. rendű felperes tekintetében levonásba helyezte a megtérült bruttó 2.251.045 forint összegű, a kifizetés napján az MNB árfolyammal forintra átszámított elmaradt jövedelmet. Kérte továbbá, hogy a bíróság marasztalja az alperest az I. rendű felperest illetően sérelemdíj jogcímén 3.000.000 forint megfizetésére. Ezen igényét az I. rendű felperes jó hírvének megsértésére alapította. Hivatkozása szerint mind az elsőfokú, mind a másodfokú bíróság ítéletében rögzítette, hogy nem került igazolásra azon körülmény miszerint, a munkáltatói jogkör gyakorlója az I. rendű felperes részére egyértelmű munkáltatói utasítást közölt volna a csapat elvart nemzetközi szereplésére, valamint arra nézve, hogy meghatározott számú fiatal játékos beépítését várta el. Ezzel szemben 2014. október 7. napján az ... TV adó ... című műsorában a munkáltató **alperes** tulajdonosa, **G.F.H.** a Sportklub nevében akként nyilatkozott, hogy „I.rendű felperes nem teljesítette azokat a feladatokat, amiket a vezetés elvart tőle. Nem láttam, hogy hogyan érjük el a nemzetközi porondot és a fiatalokat nemhogy beépítette volna a csapatba, hanem kiépítette onnan.”. Ezen tartalmú nyilatkozatot több internetes portál is átvette.
- [13] A hivatkozott újságcikkek és internetes oldalakon megjelent publikációk - álláspontja szerint - hitelt érdemlően bizonyították azt, hogy a munkáltatótól olyan információk származtak, amelyek a felperest olyan munkaköri feladatok tekintetében állították be kötelezettségszegőnek, melyek közlése a munkáltató részéről sem az elsőfokú, sem a másodfokú eljárásban nem nyert bizonyítást. Ezen állítások alkalmasak voltak arra, hogy az I. rendű felperes jó hírnevét sértsék, az alperesi futball klub közlései ugyanis nem korlátozódtak csupán a menesztés tényére, hanem konkrét kötelezettségvállalás teljesítésének elmulasztásában jelölték meg annak okit. Így tehát alkalmasak voltak arra, hogy azt a látszatot keltsék és azt a negatív véleményt alakíthassák ki az I. rendű felperes edzői működését illetően, hogy ő a kötelezettségeit nem teljesítette, ígéreteit megszegte, szakmai munkájában megbízhatatlan volt, így a munkaviszonya megszüntetésére saját magatartása okán került sor.
- [14] A II. rendű felperes adókülönbözetre alapított kártérítési igénye körében a felperes hivatkozott, a 2014. július 15. napján kihirdetett Convenzione Modello OCSE at 15 CO2 15. cikk (1), (2) bekezdésében foglaltakra, mellyel ...ország csatlakozott a kettős adóztatás tilalmát megfogalmazó, többoldalú OECD Egyezményhez. Ennek értelmében az egyik szerződő államban belföldi illetékességű személy munkaviszonyból származó bére vagy más hasonló jellegű díjazása csak az adott államban adóztatható meg, kivéve, ha a munkavégzés a másik szerződő államban folyik.

Amennyiben a munkavégzés így történik, az abból származó díjazás adóztatható a másik államban. Hivatkozott továbbá a 15. cikk (2) bekezdésében megfogalmazott kivételekre is, miszerint a díjazás csak az elsőként említett államban adóztatható meg, hogyha a kedvezményezett a kérdéses adóévben kezdődő vagy végződő bármely 12 hónapos időtartamon belül nem tölt összesen 183 napnál hosszabb időszakot a másik államban, és a díjazást olyan munkáltató fizeti vagy olyan munkáltató nevében fizetik, amelyik nem belföldi illetőségű a másik államban, és a díjazás költségét nem a munkáltatónak a másik államban lévő telephelye viseli. Mindezek alapján rámutatott arra, hogy a II. rendű felperes élni kívánt az Egyezmény 15. cikk (1) bekezdésében foglaltakkal és a Magyarországon fennálló munkaviszonyából származó jövedelmének adózására a munkavégzés helye szerinti, rá kedvező magyar adóztatást választotta. Ebből adódóan a jogellenes munkaviszony-megszüntetés folytán anyagi hátrányt szenvedett, hiszen a megszüntetés miatt a munkavégzésének magyarországi ideje a 183 napot nem érte el, így ...országban többletadó-fizetési kötelezettsége keletkezett.

- [15] A kárenyhítési kötelezettség teljesítése körében mindhárom felperes vonatkozásában hivatkozott arra, hogy a munkaviszony jogellenes megszüntetésekor a munkáltatónak tisztában kellett lennie az elhelyezkedés nehézségeivel tekintettel arra, hogy a szezon közepén rendkívül korlátozott mértékben lehetséges megüresedett edzői pozíciókra pályázni. Utalt a felperesek munkaviszonyának egyedi jellegére, valamint arra a körülményre is, hogy a jogviszony-megszüntetésre az év végi ünnepek előtt került sor, a hosszú, márciusig tartó bajnoki szünetben. Az I. rendű felperes vonatkozásában csatolta az ...országban kötelezően alkalmazandó ... modellszerződést, miszerint az edzői menesztések csak az edző munkavégzés alóli felmentését jelentik, a futballklub azonban a szezon végéig köteles a munkabért megfizetni, a munkavállaló pedig tagsági kizárólagossággal tartozik. Ezen irat csatolásával is az ...országi elhelyezkedés nehézségeit kívánta bemutatni. A II. rendű felperest illetően csatolta a ... munkáltatói nyilatkozatot, mellyel azt kívánta igazolni, hogy a II. rendű felperes 2014. decemberében már jelentkezett a volt munkahelyén elhelyezkedése érdekében, amelyre a munkáltatói oldalon felmerült problémák okán 2015. február hónapban került sor.
- [16] Hangsúlyozta, hogy felperesek a menesztésük után megkeresték **P.T.** sportmenedzsert annak érdekében, hogy számukra edzői munkát találjon Magyarországon. Ezen felül **M.M.** is keresett meg csapatokat az I. rendű felperes elhelyezkedése érdekében. E körben kiemelte, hogy az I. rendű felperes a **alperes**nál is **F.C.** sportigazgatón keresztül került alkalmazásra.
- [17] A sérelemdíj iránti igény körében állította, hogy a sérelemdíj egy olyan pénzbeli elégtételadási funkció, amely egyben magánjogi büntetés is preventív céllal. A sérelemdíj megfizetésére való kötelezésnek azonban nem feltétele, hogy a sértett az őt ért hátrányt bizonyítsa. Hivatkozott arra, hogy az interneten bármikor, bárki számára újra fellelhető cikkek sértették az I. rendű felperes szakmai jó hírnevét, edzői megbízhatóságát, szavahihetőségét. Hangsúlyozta, hogy **G.F.H.** tanúnyilatkozatában is kiemelte, hogy a labdarúgó klubok szakmai reputáció alapján keresik elsősorban a futballedzőket. Kiemelte, hogy a jó hírnév sérelmét nemcsak a más személyére vonatkozó jogsértő valótlan tény állítása valósítja meg, hanem az is, aki a más személyéről megfogalmazott tényeket továbbítja.
- [18] Az alperes a megismételt eljárásban előterjesztett ellenkérelmében a felperesi kereset elutasítását, felperesek perköltségben való marasztalását kérte. Álláspontja szerint a felperesek a kárenyhítési kötelezettségüknek nem tettek eleget. Az I. rendű felperes egyáltalán nem törekedett arra, hogy

rövid úton állást találjon magának. A határozott idejű szerződés lejártáig, sem ...országban, sem más csapatoknál nem helyezkedett el. A kárenyhítési kötelezettség megszegését **F.C.** tanú nyilatkozata is alátámasztotta. Kifogásolta, hogy az I. rendű felperes csak 2018. május 31. napjától helyezkedett el az ... futballklubnál annak ellenére, hogy ... nemzetisége és kiemelkedő játékos múltja okán arra rövid úton akár Magyarországon is lehetősége lett volna. Álláspontja szerint amennyiben az I. rendű felperes a kárenyhítési kötelezettségének eleget tett volna és a munkakeresés során komoly szándék vezetett volna, akkor az alperesnél megállapítottnál magasabb összegű jövedelemre tehetett volna szert.

Az I. rendű felperes sérelemdíj iránti igénye vonatkozásában hivatkozott arra, hogy **G.F.H.** nem a klub képviselőjében, hanem tulajdonosként tette a felperes által hivatkozott, kifogásolt nyilatkozatokat. Az alperesi klub a felperes felmondásáról sem a sajtóban, sem egyéb médiumokban nem nyilatkozott, így az alperesi klubot a tulajdonos nyilatkozatai okán felelősség nem terheli. Erre tekintettel kérte a felperes sérelemdíj iránti igényének elutasítását. Mindezeket túlmenően azt is hangsúlyozta, hogy a felperes által idézett cikkekben **G.F.H.** nem tényállításokat tett, csupán a véleményét mondta el a vezetés elvárásairól, valamint arról, hogy az adott elvárások, feladatok nem teljesültek. Azt azonban egyik cikkben sem állította, hogy ezen elvárások az I. rendű felperes szerződésében, munkaköri feladatként szerepeltek volna. Az pedig ténykérdés, hogy a **H.** úr által említett elvárások nem teljesültek.

- [19] A megismételt eljárás során az alperes a II. rendű és III. rendű felperes tekintetében a kárenyhítési kötelezettség megvalósulását nem vitatta. E körben a II. és III. rendű felpereseket illetően az elmaradt jövedelem címén előterjesztett kártérítési igény számítási módját vitatta.

Az elsőfokú bíróság határozata

- [20] Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárás során 23. sorszám alatt hozott és 24.M.70.893/2020/2. sorszám alatt kijavított ítéletével kötelezte az alperest I. rendű felperes részére történő 7.363.636 forint elmaradt jövedelem címén járó kártérítés és ezen összeg után 2015. július 1-től a kifizetésig járó törvényes mértékű késedelmi kamat, valamint 3.000.000 forint sérelemdíj megfizetésére.

- [21] Kötelezte az alperest II. rendű felperes részére 4.314.864 forint elmaradt jövedelem jogcímén járó kártérítés és ezen összeg után 2015. július 1. napjától járó törvényes mértékű késedelmi kamat, valamint 686.233 forint kártérítés és ezen összeg után 2016. január 1. napjától a kifizetésig járó törvényes mértékű késedelmi kamat megfizetésére.

Kötelezte az alperest III. rendű felperes részére történő 1.917.192 forint elmaradt jövedelem címén járó kártérítés és ezen összeg után 2015. július 1. napjától a kifizetésig járó törvényes mértékű késedelmi kamat megfizetésére.

Ezen felül kötelezte az alperest az I. rendű felperes részére 4.900 euró + ÁFA + 58.847 forint + ÁFA, a II. rendű felperes részére 3.100 euró + ÁFA és 182.864 forint + ÁFA, a III. rendű felperes részére 3.420 euró + ÁFA és 69.735 forint + ÁFA költség megfizetésére.

Ezen felül akként rendelkezett, hogy az alperes külön felhívásra, az állam javára 1.500.000 forint eljárási illeték megfizetésére köteles.

- [22] Az elsőfokú bíróság ítéletében a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 82. § (1) és (2) bekezdésében, a Kúria 3/2014. (III.31.) és a 6/2016. szám alatti

KMK véleményében megfogalmazottak alapján arra az álláspontra helyezkedett, hogy a felperesek a kárenyhítési kötelezettségüknek eleget tettek. Ebben a körben értékelte, hogy az I. rendű felperes közvetlenül a munkaviszony megszűnését követően felvette a kapcsolatot **P.T.** menedzserrel annak érdekében, hogy a menedzser saját és a csapata számára edzői állást találjon. Hangsúlyozta, hogy bár a bizonyítási teher az alperesen volt, ő mégsem kérte **P.T.** tanúkénti meghallgatását. Kiemelte továbbá, hogy **G.F.H.** tanú a meghallgatása során elismerte, hogy tudomása volt arról, hogy az I. rendű felperes **P.T.**-t megkereste. Mindezek alapján elfogadta, hogy a felperesek a munkaviszony megszűnését követően a ... Sportmenedzseri Irodán keresztül próbáltak Magyarországon elhelyezkedni. Értékelte továbbá azon körülményt is, hogy az I. rendű felperes sem magyar, sem angol nyelven nem beszélt. Rögzítette, hogy a magyar viszonyokat nem ismerő felperesek számára nem felróható, hogy esetlegesen nem voltak tisztában azzal a körülménnyel, miszerint a ... Iroda elsősorban játékos-közvetítéssel foglalkozik. Figyelembe vette továbbá **G.F.H.** azon tanúnyilatkozatában megfogalmazottakat is, miszerint az álláskeresés kudarcának oka az lehetett, hogy a magyar focivilág látta felperes „performancát”. Kiemelte, hogy a ... Iroda edzői közvetítői tevékenységének alkalmatlanságát az alperesnek kellett volna igazolnia, azonban ilyen bizonyítási indítvány részéről nem érkezett.

A felperesek személyes meghallgatását követően igazoltnak találta, hogy az I. rendű felperes szóban megbízta a III. rendű felperest az internetes munkakeresés körében. Az ezzel összefüggésben csatolt e-mailek vonatkozásában arra a megállapításra jutott, hogy az I. rendű felperes mindent megtett annak érdekében, hogy az elhelyezkedési szándéka sikerre vezessen. Nem találta megalapozottnak azon alperesi hivatkozást sem, miszerint az I. rendű felperes az álláskereséssel késlekedett. Ezzel összefüggésben hangsúlyozta, hogy alappal várható legalább két hónapos időtartamban az I. rendű felperes arra, hogy az általa megkeresett ... Iroda, illetve **P.T.** menedzser esetlegesen futballedzői állást talál számára Magyarországon. Figyelembe vette a **M.M.** hivatásos sportmenedzser és ügynök részéről tett nyilatkozatot is, mely szerint az I. rendű felperes februárban a teljes 2015. évre megbízta azzal, hogy a személyes és szakmai kapcsolatait felhasználva, edzői állást találjon számára. Mindezek alapján arra az álláspontra helyezkedett, hogy az I. rendű felperes Magyarországon **P.T.** menedzser segítségével, illetőleg külföldön e-mailek útján és **M.M.** sportmenedzser megkeresésével próbált minél előbb a maga részére munkát találni, így a kárenyhítési kötelezettségének eleget tett.

Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az alperes nem tudta hitelt érdemlően bizonyítani azt a körülményt sem, hogy az I. rendű felperes milyen összegű munkabért kereshetett volna meg, amennyiben a kárenyhítési kötelezettségének eleget tesz. E körben hangsúlyozta, hogy az elérhető jövedelem összege nem hasonlítható a játékosok, illetve a ... edzőinek munkabéréhez sem. A kárenyhítési kötelezettség körében a személyes körülmények között értékelte, a jogviszony szezon közbeni megszüntetését, valamint a magyar futballedzők elhelyezkedésének átlagos időtartamát, melyek közül a legrövidebb időtartam is hat hónap volt. Figyelembe vette továbbá azt is, hogy az I. rendű felperes sem magyarul, sem angolul nem beszél, ami az elhelyezkedését szintén nehezítette.

Rögzítette ítéletében, hogy bár az alperes vitatta az I. rendű felperes kártérítés jogcímén előterjesztett igényének számítási helyességét, azonban ebben a körben bírósági felhívás ellenére sem terjesztette elő az általa megfelelőnek ítélt számítást.

- [23] Az elsőfokú bíróság az I. és II. rendű felperes kárenyhítési kötelezettség teljesítését - az alperes 2018. szeptember 18-i tárgyaláson tett azon nyilatkozatára tekintettel, miszerint azt nem vitatja - nem vizsgálta. Mindezek mellett ítéletében rögzítette, hogy a II. rendű felperes 2014. novemberében jelentkezett előző munkahelyén és 2015. februárjától ott el is helyezkedett, így vonatkozásában fel sem merülhetett, hogy a kárenyhítési kötelezettségének ne tett volna eleget. A III. rendű felperest

illetően pedig kitért arra, hogy ő a munkaviszony megszűnését követően az elhelyezkedése érdekében azonnal e-maileket küldött különböző futballkluboknak, így teljes mértékben eleget tett a kárenyhítési kötelezettségének.

[24] Az elsőfokú bíróság ítéletében hangsúlyozta, hogy bár az alperes az elmaradt jövedelem jogcímén járó kártérítés összegét mind a II., mind a III. rendű felperest illetően vitatta, azonban felhívás ellenére a saját számításait nem terjesztett elő, Ebből adódóan elfogadta a felperesi számításokat a megismételt eljárásban pontosított keresetnek megfelelően. Az okirati bizonyítékokat illetően hangsúlyozta, hogy a megismételt eljárásban a II. rendű felperesre vonatkozó bérlapok magyar nyelvre fordított példányai is csatolásra kerültek, mellyel a megtérült munkabér összege igazolásra került.

[25]én nem nyilatkozott alperes - bár arra a bíróság felhívta - a II. rendű felperes adókülönbözetre alapított kártérítési igényének összecszerúsége tekintetében. E körben az elsőfokú bíróság figyelembe vette a II. rendű felperes részéről csatolt adóbevallást, valamint a hivatkozott jogszabályi rendelkezést. A hivatkozott kétoldalú Egyezmény alapján a II. rendű felperes adókülönbözetre alapított kártérítési igényét megalapozottnak találta.

[26] Az I. rendű felperes sérelemdíj iránti igénye körében rögzítette, hogy **G.F.H.** nyilatkozatai és az e körben tanúsított magatartása vonatkozásában nem lehetett megállapítani, hogy azok az alperes ellenőrzési körén kívül eső körülmények lettek volna. Álláspontja szerint a munkáltatói jogkör gyakorlója valóban **G.P.** ügyvezető volt, azonban a munkáltatói jogkört ténylegesen **G.F.H.**, a tulajdonos gyakorolta. Ő tárgyalta ugyanis az I. rendű felperessel a jogviszony létesítéséről, valamint ő számoltatta be rendszeresen a mérkőzéseket megelőzően a csapat összeállításáról is. Kiemelte továbbá, hogy az alperesi társaságnak, mint munkáltatónak pontos tudomással kellett volna bírnia arról, hogy a nevében ki, mikor és milyen nyilatkozatot tett. A hivatkozott újságcikkekből és TV műsorban tett nyilatkozatból egyértelműen kiderült, hogy a tulajdonos az alperesi fociklub, egyben az I. rendű felperes munkáltatójának nevében nyilatkozott.

Az elsőfokú bíróság ítéletében arra a meggyőződésre jutott, hogy az újságcikkek tényként fogalmazták meg, hogy az I. rendű felperes, mint vezetőedző nem teljesítette azokat a feladatokat, amelyeket a vezetés tőle elvárt. Ezzel szemben a jogerős ítélet egyértelműen rögzítette, hogy az alperes a peres eljárásban nem tudott olyan egyértelmű munkáltatói utasítást bizonyítani, melynek a felperes közlés ellenére ne tett volna eleget. Nem nyert kétséget kizáróan bizonyítást, hogy a fiatal játékosok csapatba való beépítésének igénye a felperessel közlésre került. Mindezek alapján megállapította, hogy valamely való tény hamis színben való feltüntetése történt akkor, amikor olyan cikkek, nyilatkozatok jelentek meg, miszerint meghatározott tartalmú elvárások lettek megfogalmazva az I. rendű felperessel, mint vezetőedzővel szemben. „A fiatalokat nemhogy beépítette a csapatba, hanem kiépítette onnan” megfogalmazás pedig kifejezetten bántó jellegű volt. Valótlan kijelentésként értékelte, azt, hogy „a felperes kudarcot vallott a **alperes**dal”, mely olyan látszatot keltett, mintha az eredménytelenség kizárólag az I. rendű felperesnek lett volna felrőható. Bizonyítottnak találta azt is, hogy a ... internetes portál is foglalkozott felperes menesztésével. Figyelemmel volt azon körülményre, miszerint Magyarországon a focivilágban az edző menesztése esetén nem általános gyakorlat a menesztés indokainak részletes taglalása. Mindezek alapján az I. rendű felperes jó hírnevének megsértését állapította meg.

Ítéletében rögzítette, hogy a sérelemdíj a Ptk. alapján és annak rendszerbeli elhelyezkedése okán nem kártérítés, hanem a személyiségi jogok megsértésének önálló szankciója. A személyiségi

jogsértés bekövetkezésének ténye pedig, mint jogellenes magatartás, már önmagában kiváltja a sérelemdíj érvényesíthetőségét. Az összecszerűség megállapítása vonatkozásában a jogsértés súlyosságát értékelte. Ezzel összefüggésben rögzítette, hogy a jogsértés ténye nemcsak Magyarországon, hanem az I. rendű felperes hazájában, ...országban is elterjedt, valamint azt is, hogy nem csupán egy, hanem több cikk jelent meg a sajtóban, illetve a klub tulajdonosa a széles körben nézett ... csatornán reggeli időpontban sugárzott műsorban is nyilatkozott. A jogsértés ismétlődő jellegét is megállapította. Értékelte azt a körülményt is, miszerint a fiatal labdarúgók csapatba való beépítésének a hiánya karikírozóan került említésre.

- [27] A pertárgy értékét I. rendű felperest illetően 10.363.636 forintban, II. rendű felperest érintően 4.314.864 forint és 686.233 forintban, a III. rendű felperest illetően pedig 1.917.192 forintban rögzítette az ítéletében. A felperesek pernyertességére tekintettel marasztalta az alperest a perköltségben, mely körben az alapeljárás és a megismételt eljárásban felmerült perköltséget, valamint a fordítási költségeket vette figyelembe.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

- [28] Az ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést. Fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a felperesi keresetek teljeskörű elutasítását, valamint a felperesek első- és másodfokú perköltségben történő marasztalását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a kárenyhítési kötelezettség körében a bizonyítékokat okszerűtlenül értékelte, illetőleg téves következtetést vont le azokból. Hivatkozása szerint a ... Ügynöki Irodán keresztül történő álláskeresés eleve hasztalan volt, hiszen a ... honlapjának tanúsága szerint az Iroda elsődlegesen játékos-közvetítéssel foglalkozik, edzők közvetítéséről azon egyáltalán nem esett szó. Az elsőfokú ítéletben megfogalmazottakkal szemben **G.F.H.** több alkalommal is kifejezetten úgy nyilatkozott, hogy a ... Iroda egy játékos-ügynökség. A II. rendű felperes nyilatkozatával is összhangban kiemelte, hogy egy ügynök érdekütközés okán nem foglalkozik egyszerre az edző és a játékos menedzselésével is, így kizárt, hogy ahova élvonalbeli játékosokat közvetít, ugyanoda edzőt is közvetítsen, ahogy erre a felperesek esetében sem került sor. A ... Irodával való kapcsolat valós és komoly voltát cáfolta az is, hogy a felek között semmilyen írásbeli megállapodás nem jött létre.

Hivatkozása szerint az I. rendű felperesnek a szerződéskötéssel kapcsolatosan a döntési jogkörrel rendelkező sportigazgatót, tulajdonost, vagy ügyvezető-igazgatót kellett volna megkeresnie. Ennek azonban nem tett eleget, semmilyen erőfeszítést nem tett a mielőbbi elhelyezkedés érdekében.

A III. rendű felperes által elküldött e-mailek vonatkozásában hivatkozta, hogy téves azon ítéleti megállapítás, miszerint 2015. februárjában került sor első alkalommal a felperes e-mailben történő ajánlására. Ezen, ún. kiajánlásra vonatkozó e-mailek legelső dátuma 2015. áprilisa, amely a felmondás időpontjához képest öt hónappal későbbi, így az álláskeresés késedelmesen történt. A februári e-mail szövegezése körében arra hívta fel a figyelmet, hogy abban a III. rendű felperes az I. rendű felperes nevére inkább csak a saját reputációjának emelése érdekében hivatkozott. Kifogásolta továbbá, hogy az e-mailekre vonatkozó válaszok sem kerültek csatolásra, ezért kétséges azok tényleges elküldése is.

Kétségbe vonta a **M.M.** által tett nyilatkozat hitelt érdemlő voltát is. Kiemelte, hogy a két írásbeli nyilatkozat között ellentmondások találhatók. Míg a 2016. szeptember 30. napján tett nyilatkozat az ... és nemzetközi klubok megkereséséről szólt, addig a 2016. november 15-i nyilatkozat csupán néhány ... klub megkeresését említette. Ezen felül az I. rendű felperes személyes meghallgatásakor tett és **M.** írásos nyilatkozata közötti ellentmondásra is felhívta a figyelmet. E körben kiemelte, hogy ki, melyik csapatot kereste meg. Hangsúlyozta, hogy az adott írásbeli nyilatkozat bizonyítékként

nem értékelhető, szükséges lett volna a tanú személyes meghallgatása is, tekintettel arra, hogy a megismételt eljárás során mindvégig vitatta a nyilatkozat hitelességét ellentmondásossága és hiteltelensége okán. Hivatkozta továbbá, hogy maga a nyilatkozat is csak februári időponttól rögzítette az álláskereső tényét, így az legalább elkésett. Az ügy megítélése szempontjából teljességgel irrelevánsnak tartotta a csatolt ... modellszerződést, hiszen felperesnek munkaszerződése és nem megbízási szerződése volt.

Nem találta helytállónak azon elsőfokú ítéleti hivatkozást sem, miszerint az alperes az I. rendű felperes által megkereshetett munkabér összegét nem tudta bizonyítani. Álláspontja szerint ezen bizonyítási kötelezettségének a magyar klubokra vonatkozó költségvetések csatolásával eleget tett. Hangsúlyozta, hogy az I. rendű felperesnek lehetőség lett volna a magyar NB1-es csapatnál is elhelyezkedni. A csatolt újságcikkekből következően nyolc-kilenc olyan hely is volt, ami az adott időszakban szabadult fel, és amelyre a felperes pályázhatott volna. Okszerűtlennek vélte azon ítéleti hivatkozást is, miszerint az elhelyezkedés a szezon közben eleve nehezített volt. Az általa bizonyított edzőváltások alapján ugyanis igazoltan a szezon közben is van fluktuáció. Álláspontja szerint semmilyen bizonyító erővel nem bír a felperes által csatolt azon kimutatás, hogy különböző edzők milyen időtartamot követően tudtak a jogviszonyuk megszűnését követően elhelyezkedni. E körben ugyanis nem volt a vizsgálat tárgya az, hogy az adott edzők kerestek-e egyáltalán állást. Hangsúlyozta, hogy megítélése szerint az elsőfokú bíróság tévesen értékelte a kárenyhítési kötelezettség teljesítését, az I. rendű felperes nem tett meg minden tőle telhető erőfeszítést annak érdekében, hogy állást találjon, így kártérítésre sem volt jogosult.

[29] A fellebbezés során is fenntartotta azon álláspontját, miszerint a II. és a III. rendű felperes is késedelmesen tett eleget a kárenyhítési kötelezettségének. A rendelkezésre álló adatokból ugyanis megállapítható volt, hogy a II. rendű felperes csak 2014. decemberében keresett magának állást. A III. rendű felperes pedig csupán 2015. február-április hónapokban küldött több e-mailt a különböző sportklubokhoz.

[30] Az I. rendű felperes részére megítélt sérelemdíj körében annak jogalapját és összegezését tekintve is megalapozatlannak találta az elsőfokú ítéletben foglaltakat. Álláspontja szerint az I. rendű felperes nem a megfelelő alperes ellen nyújtotta be a sérelemdíj iránti keresetét. Az általános szabály szerint a kárt ugyanis annak kell megtéríteni, aki azt okozta. A sajtó- és médianyilatkozatok **G.F.H.** úr részéről hangzottak el, aki az alperesi klub tulajdonos cégének, a ...-nek az igazgatója volt, nem pedig az alperes képviselője. Így ő nem az alperes, hanem a tulajdonos képviselőjében tehetett nyilatkozatot. Az című műsora és a sport ... internetes portál pedig ugyanazon nyilatkozatokat vette át. Mindkét nyilatkozat előtt egyértelműen rögzítésre került, hogy **H.** úr a sportklub tulajdonosa és ebben a minőségében tette meg a nyilatkozatát. Egyik esetben sem hangzott el, illetőleg lett leírva olyan utalás, miszerint **H.** úr a sportklub képviselőjében nyilatkozott volna. Az alperesi társaság 2014. október 6-án tett közzé hivatalos nyilatkozatot a honlapján, így kizárólag ezen nyilatkozat tekinthető az alperesi társaság nyilatkozatának, és őt csak ezért a nyilatkozatért terheli felelősség. Okszerűtlen azon megállapítás is, miszerint a munkáltatói jogkört **H.** úr gyakorolta. A **H.** úr által megjelölt elvárások a munkaszerződésben nem szerepeltek, azok kizárólag a tulajdonos által megfogalmazott elvárások voltak. Ezen elvárásokat - ahogy az a bírósági eljárás során igazolást is nyert - az alperesi társaság az I. rendű felperessel nem közölte, a munkaszerződése azokat nem tartalmazta. Egyetlen újságcikkben sem került megfogalmazásra olyan körülmény, miszerint a tulajdonos a sportklub képviselőjében nyilatkozott volna.

- [31] A internetes portálon megjelent cikk pedig nem tartalmazott semmit arra nézve, hogy I. rendű felperes menesztésére milyen okból került sor. Az csupán tényközlésként azt fogalmazta meg, hogy az I. rendű felperest menesztették. Így ezen cikkekkel összefüggésben szóba sem jöhet a jó hírnév sérelme. Ugyanez érvényes a csakfoci.hu portálon megjelent cikkekre is, amely a tuttomercatoveb ... portálon megjelent cikket ismertette. Megalapozatlannak találta az elsőfokú ítélet azon következtetését is, hogy egy való tény hamis színben való feltüntetését jelenti az, hogy milyen tartalmú elvárások lettek megfogalmazva az I. rendű felperessel, mint vezetőedzővel szemben. Kifogásolta továbbá, hogy az elsőfokú ítélet nem indokolta, hogy mit tekintett való ténynek és az hogyan került hamis színben feltüntetésre **H.** úr nyilatkozataiban.
- [32] Hangsúlyozta, hogy **H.** úr a felmondás okaival összefüggésben, a tulajdonos képviselőjében a véleményét fogalmazta meg. Így tehát az interjúban nem a klub által közzétett tényközlés jelent meg, hanem a tulajdonos véleménye arról, hogy ő miként látta a menesztés okait. A tulajdonosnak voltak elvárásai I. rendű felperessel szemben, ezek pedig tényszerűen nem teljesültek. A közbenső ítélet rögzítette, hogy a hivatkozott két feladat nem képezte a felperes munkaköri kötelezettségeit. Ennek ellentétét a tulajdonos a sajtónyilatkozataiban soha nem is állította. A nyilatkozatokban a tulajdonos által szabott feladatok soha nem kerültek feltüntetésre olyan színben, mintha azok az I. rendű felperes munkaköri kötelezettségei lettek volna. Az adott nyilatkozatok nem valótlanok, pláne nem tekinthetők a közmegítélés szerint sértőnek.
- [33] Megalapozatlannak tartotta a sérelemdíj megítélést abból a szempontból is, hogy az eljárásban bizonyításra került, hogy az I. rendű felperest konkrét sérelem ezzel összefüggésben nem érte. E körben hivatkozott az új Ptk. Tanácsadó Testületének többségi véleményére is, miszerint a bíróság a sérelemdíj iránti keresetet elutasíthatja, ha a sérelmet szenvedett felet nem érte olyan vagyoni sérelem, amely a sérelemdíj megítélésére adhat alapot. A felperes által hivatkozott nyilatkozatok kizárólag Magyarországon jelentek meg, amivel összefüggésben az I. rendű felperest semmiféle hátrány vagy sérelem nem érte. Az ... sajtóban megjelent cikkek pedig kizárólag a menesztés tényét közzétették, annak okait azonban egyáltalán nem tartalmazták, így ezeknek mégcsak a híre sem jutott el ...országba vagy más külföldi országokba. Az I. rendű felperes maga sem tudott semmilyen konkrét sérelmet megjelölni.
- Alperes a fellebbezésében okszerűtlennek és megalapozatlannak tartotta az elsőfokú ítélet indokolását abban a körben, ahogy a jogsértés súlyosságát mérlegelte a sérelemdíj összegszerűségével összefüggésben. Nem megalapozott és bizonyított azon megállapítás, miszerint a jogsértés nemcsak Magyarországon, hanem ...országban is elterjedt, így a súlyosság foka sem került helytállóan megállapításra.
- [34] A felperések fellebbezést nem terjesztettek elő. Fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú ítélet helybenhagyását, az alperes teljes perköltségben való marasztalását kérték. Kérték továbbá, hogy az Ítélet tábla - mint a jogerős ítéletet meghozó bíróság - rendelkezzen azon perköltség megfizetéséről is, amelyről a korábban eljáró bíróságok nem rendelkeztek.
- Az elsőfokú ítélet az iratanyagban csatolt és hivatkozott bizonyítékokból logikus és okszerű következtetéseket vont le, mikor kimondta, hogy a felperések kárenyhítési kötelezettség teljesítésére tett lépései nem voltak elkésztettek, és a felperések minden tőlük telhető erőfeszítést megtettek annak érdekében, hogy állást találjanak. Hangsúlyozta, hogy az alperes a fellebbezésben is tévesen kívánta a bizonyítási terhet a felperésekre telepíteni. Önmagában valamely dokumentum utólagos vitatása nem elegendő az abban foglaltak cáfolatára arra is tekintettel, hogy az alperesnek lehetősége lett volna az okiratokban érintett személyek személyes meghallgatását is indítványozni. A ... Iroda és

P.T. honlapja körében kiemelte, hogy az Iroda jóval szélesebb körű szakmai kompetenciával rendelkezik, mint ahogy azt az alperes állította. Tevékenysége nem korlátozódik a játékos-közvetítésre, hanem széleskörű kapcsolatai által edzők, Forma 1-es pilóták, sakkozók pályájának egyengetésével is foglalkozik. Felperesek egybehangzóan állították, hogy több alkalommal is jártak a közvetítő irodánál, ahol **P.T.** sportmenedzser a közvetítésükre irányuló megbízást elvállalta. Ezen tényről nyilatkozatával az alperesi tulajdonos ügyvezető **G.F.H.** is alátámasztotta. Sportmenedzser megkeresése nem tekinthető alkalmatlan álláskeresőnek, hanem gondos magatartásról tanúskodik. Nem foghat helyt azon alperesi fellebbezési kifogás sem, miszerint az edző és játékos elhelyezésének érdekütközése okán sem vehető figyelembe a ... Iroda felperesek általi megkeresése. E körben rögzítette, hogy még egy esetleges hivatalos összeférhetlenségi ok esetén is számos magyar és nemzetközi futballklubnál sikerrel járhatott volna **P.** úr közvetítése. Az ... közvetítésre szoruló mintaszerződés alkalmazásának hiánya sem alkalmas annak alátámasztására, hogy felperesek **P.T.**-nek adott megbízása ne lett volna komoly szándékú.

M. ... sportmenedzser nyilatkozatával összefüggésben kiemelte, hogy az ellentmondásosság okán vitatott tényeket az alperesnek kellett volna bizonyítania, erre vonatkozó bizonyítási indítványt előterjeszteni, erre azonban nem került sor. A III. rendű felperes által az I. rendű felperes érdekében küldött álláskereső e-mailekkel összefüggésben megjegyezte, hogy az alperes indokolatlanul zárta ki a 20/F/6. szám alatt csatolt, 2015. január 19. napi, valamint az F/25. alatt csatolt, 2015. február 28. napi e-mailt. Ezekben az e-mailekben a III. rendű felperes nem a saját reputációjának felemelése érdekében hivatkozott az I. rendű felperesre, hanem a felperes felkérésére egy frissen készített és lefordított önéletrajzot is eljuttatott a csapatoknak. A felperesek fellebbezésükben kiemelték továbbá, hogy a munkáltató részéről a hivatalos felmondási iratok kiadásának ideje - a felperesek ehhez fűződő kártérítési igénye is - kizárólag 2014. december 7. napjától került előterjesztésre, melyre a kárenyhítési kötelezettség körében is figyelemmel kellett lenni. Az alperesi hivatkozás figyelmen kívül hagyta azon tény is, miszerint a labdarúgásban a téli szünet decembertől a következő év márciusáig elhúzódik. Minden tényalapot nélkülöz azon alperesi állítás, miszerint a 2014/2015. évadban kilenc-tíz csapatnál történt edzőváltás, az objektíven csupán kettőre korlátozódott. Hangsúlyozta, hogy helytállóan jutott az elsőfokú bíróság ítéletében arra a következtetésre, miszerint az alperes által csatolt újságcikkek nem felelnek meg annak a követelménynek, melyek hitelt érdemlően konkrétan tudták volna bizonyítani a megkereshető összeg nagyságát. Hangsúlyozta továbbá, hogy a törvény célja a kárenyhítési kötelezettség szabályozásával a káronszerzés tilalmának megakadályozása volt és nem a jogellenesen eljáró munkáltatók kárfelelősség alóli mentesítése.

[35] A sérelemdíjjal összefüggésben rögzítette, hogy az alperes maga nyilatkozott úgy az alapeljárás során 2015. május 26-án előterjesztett előkészítő iratában, hogy az újságcikkek a klub álláspontját tartalmazták. A jó hírnév megsértését megvalósító cikkek jó részét maga az alperes csatolta az eljárás iratanyagához akkor még a klub álláspontjaként a munkaköri leírás helyettesítése okán. E körben kérte az ítélet indokolásának kiegészítését is. Megjegyezte továbbá, hogy az ügyvezető, **G.P.** egyetlen alkalommal sem nyilatkozott a sajtónak, azt kizárólag a tulajdonos tette meg, így helyesen ítélte meg az elsőfokú bíróság, hogy a nyilatkozatok a klub nevében hangzottak el. A teljes szövegkontextusból az átlag olvasó számára is ez derült ki.

Vitatta, hogy **H.** úr a magánvéleményét fejtette volna ki a klubja által foglalkoztatott személyről. Hangsúlyozta továbbá, hogy az adott cikkek megosztásra kerültek a munkáltató hivatalos honlapján is, így a jó hírnév sérelme a más személy részéről megfogalmazott tények továbbítása okán is megvalósult. E körben rögzítette, hogy az alperesi klub egyetlen alkalommal sem kért helyreigazítást. Nem osztotta teljes mértékben az elsőfokú ítélet azon következtetését, miszerint a

jogsérelmet kizárólag a való tény hamis színben történő feltüntetése okán lehetett megállapítani. A nyilatkozatok valótlan tényeket is tartalmaztak. Vitatta azon alperesi hivatkozást, miszerint egyszerű vélemény-nyilvánításról lett volna szó. Vélemény-nyilvánításról - mint értékítéletről - kizárólag a való tényekből levont következtetés esetén beszélhetünk. Nem lehet szó vélemény-nyilvánításról azonban olyan valótlan tényállítások kapcsán, amelyekről jogerős ítéletben bíróság mondta ki, hogy nem kerültek a jó hírnév sérelmét elszenvedő személlyel szemben előzetes közlésre, megállapításra. Nem foghat helyt azon alperesi hivatkozás sem, miszerint az adott nyilatkozatok ne lettek volna alkalmasak a jó hírnév sérelmének megállapítására. A „rá kiszabott feladatoknak nem tett eleget” megfogalmazás a nyelvtani értelmezés és az átlagolvasó szurkoló szubjektív értelmezése szerint is a munkaköri kötelezettséggel kerül azonosításra, annak hétköznapi megfogalmazásával egyértelmű. A cikkekben használt kifejezések alkalmasak arra, hogy az edző szakmai jó hírneve csorbuljon, edzői megbízhatósága, szavahihetősége megkérdőjeleződjön.

Helytállóan jutott az elsőfokú bíróság arra az álláspontra, miszerint a sérelemdíj okkal került kiemelésre a kártérítésre vonatkozó fejezet alól, az a személyiségi jogok megsértésének önálló szankciója. Bár a hátrány bizonyítása a sérelemdíj megítélésének nem feltétele, ugyanakkor nyilvánvaló hátránnyá válik meg nemcsak az I. rendű felperes, hanem bármely más futballedző is, ha a hivatásával kapcsolatosan olyan kijelentések jelennek meg a sajtóban, miszerint a kiszabott és vállalt feladatait nem teljesítette, ígéretét nem tartotta be. Ez kihatással van a szakmai reputációjára is, melynek fontosságát H. tanú is hangsúlyozta. Az adott kijelentés értelmezését a személy lényegére vetítve kell vizsgálni, így a labdarúgóedzővel foglalkozó I. rendű felperessel kapcsolatban, akinek személyi, szakmai lényege és szakmai jó hírneve a sportklubok által adott feladatok, valamint a feléjük tett ígéretek megfelelő szakmai teljesítésén múlik. Ezen kifejezések pedig objektíve alkalmasak voltak az edző személyének hátrányos társadalmi és szakmai megítélésének kiváltására. A sérelemdíj összegszerűsége körében hangsúlyozta, hogy az nem a környező országok viszonylatában került meghatározásra, abban nem tükröződik az ... sajtóban átvett cikkekért való sérelem anyagi kompenzációja. Ez ugyanis lényegesen magasabb igényt és kártérítést vetített volna elő. Csupán a magyarországi jó hírnév megsértése okán sem tekinthető az elsőfokú bíróság által megítélt összeg eltúlzottnak.

A másodfokú bíróság döntése és jogi indokai

[36] Az alperesi fellebbezés kisebb részben alapos.

[37] A másodfokú bíróság a fellebbezés elbírálása során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a kárenyhítési kötelezettség teljesítése, a megtérült jövedelem mértéke, valamint a II. rendű felperest megillető kártérítés tekintetében a tényállást helyesen tárta fel, a döntését a peradatok okszerű mérlegelésével, a logikai szabályainak megfelelő, helytálló következtetéssel, helyes indokok alkalmazásával hozta meg és a szükséges tartalommal, terjedelemben indokolta. Ezért, azt a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban Pp.) 213. § (2) bekezdése szerint meghozott részítélettel - a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A jó hírnév megsértésére alapított sérelemdíj elbírálása körében megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást csak részben állapította meg helyesen, ezért az abból levont jogi következtetése sem volt osztható teljes egészében. Így ebben a részben az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 213. § (2) bekezdése szerint meghozott részítélettel - a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta, a sérelemdíj összegét leszállította.

[38] A kárenyhítési kötelezettség vonatkozásában osztotta a másodfokú bíróság azt az álláspontot, miszerint annak megítélésénél a munkavállaló személyi körülményeit is figyelembe kell venni. Ahogy azt az elsőfokú bíróság is helytállóan rögzítette, a munkáltatónak kellett bizonyítani, hogy a felperesek elmulasztották a kárenyhítési kötelezettség teljesítését.

Nem foghatott helyt azon alperesi érvelés, miszerint a ... Ügynöki Irodának adott megbízás eleve hasztalan volt. Ahogy azt Iroda honlapja és a **G.F.H.** tanú vallomása is megerősítette, az Iroda valóban elsődlegesen játékos-közvetítéssel foglalkozik, azonban ez az elsődlegesség nem jelent kizárólagosságot. Ebből adódóan nem lehetett kizárni annak a lehetőségét sem, hogy a felperesek az ... Iroda közvetítésével találjanak állást.

Szintén nem bírt relevanciával az a körülmény, hogy a felperesek és az Iroda között létrejött megállapodás csupán szóban történt és nem állt rendelkezésre egy írásbeli szerződés. A megállapodás létrejöttét ugyanis nem csak a felperesek állítása, hanem **G.F.H.** tanú vallomása is alátámasztotta. Ahogy arra az elsőfokú bíróság is rámutatott, amennyiben az alperesnek e körben kétségei voltak, lehetősége lett volna az Iroda, illetőleg a képviselőjében eljáró **P.T.** személyes meghallgatását indítványozni. Erre egyébként sor is került, ahogy azt a 15. számú jegyzőkönyv rögzítette is. Ennek megfelelően az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest a meghallgatni kívánt tanú idézhető címének bejelentésére. Ezen kötelezettségnek azonban az alperes nem tett eleget. Így - a fentiek tükrében - nem foghatott helyt az alperesi fellebbezés e körben megfogalmazott kifogása. Az alperes ugyanis a bizonyítási teherből adódó kötelezettségének sem az alap, sem a megismételt eljárás során nem tett eleget, illetve az ebből adódó lehetőséggel nem élt.

Nem osztotta a másodfokú bíróság azon alperesi álláspontot sem, miszerint az ügynök és játékos menedzselése érdekütközés okán kizárná egymást, hiszen nem feltétlenül szükségeszerű az azonos csapathoz való igazolásuk.

G.F.H. tanú a meghallgatása során maga is megerősítette, hogy miután az I. rendű felperes jogviszonya az alperesi futball klubnál megszűnt, azt követően vagy ő vagy a megbízottja a ... Irodával beszélt a magyarországi álláslehetőségek ügyében. Mindezen körülmények egybevetése okán helytállóan jutott az elsőfokú bíróság arra a következtetésre, hogy a felperesek a jogviszonyuk megszüntetését követően a ... Irodát képviselő **P.T.**ral a kapcsolatot felvették, amely a kárenyhítési kötelezettség körében értékelendő magatartás.

[39] Nem helytálló azon alperesi fellebbezési hivatkozás sem, miszerint a III. rendű felperes az I. rendű felperes nevében ténylegesen első ízben 2015. áprilisában kezdett az internet segítségével állást keresni, emailt küldeni. A bírósági iratok között fellelhető 2015. január 19-i keltezésű e-mail ugyanis kifejezetten az I. rendű felperest ajánlotta vezetőedzőnek egy koreai csapat számára. Ezen e-mail mellékleteként az I. rendű felperes önéletrajza is csatolásra került. Az, hogy a megkeresett csapatok ezen e-mailekre adtak-e választ vagy sem, az a megkeresés tényének a megtörténtét nem befolyásolja.

[40] **M.M.** nyilatkozatát illetően arra kíván rámutatni a másodfokú bíróság, hogy valóban két nyilatkozat is származott az ... sportmenedzsertől, amelyek közül az egyik az ... és nemzetközi, míg a másik ... csapatok megkeresését rögzítette. A második azonban - ahogy abban feltűntetésre is került - a korábbi nyilatkozatot kiegészítve konkrétan felsorolta azokat az ... csapatokat, amelyeket az I. rendű felperes elhelyezkedése érdekében a sportmenedzser megkeresett. Ebből adódóan nem látta megalapozottnak a másodfokú bíróság az alperes ellentmondásokra alapított észrevételét.

Nem találta relevánsnak a másodfokú bíróság azon ellentmondást sem, miszerint mind a felperes, mind az ... sportmenedzser ugyanazon ... csapatokat is megjelölte az általuk megkeresettek között

azzal, hogy mindegyikük azokat kereste meg, amelyeket ő ismert. Az, hogy ugyanazon csapat felkeresésre került mindkettőjük által ugyanis, jelentheti csupán azt is, hogy az adott csapatnál mindkettőjüknek volt személyes ismeretsége. Ez azonban a nyilatkozatok hitelességét még nem teszi kétségesé.

Osztotta a másodfokú bíróság a felperes fellebbezési ellenkérelmében megfogalmazottakat abban a tekintetben, miszerint amennyiben az alperesnek **M.M.** nyilatkozatának hitelessége körében kétsége támadt, úgy a bizonyítási teher alakulása folytán neki kellett volna a sportmenedzser tanúkénti meghallgatását indítványoznia. Erre azonban a megismételt eljárásban nem került sor.

Mindezek alapján helyesen jutott az elsőfokú bíróság arra a következtetésre, hogy az I. rendű felperes a kárenyhítési kötelezettségét teljesítette akkor, amikor a jogviszony megszűnése után harmadmagával megkereste **P.T.**t a magyarországi munkalehetőségek felderítése iránt, megbízta a III. rendű felperest az interneten való álláskeresői lehetőségek felkutatásával, valamint 2015. februárjától **M.M.** sportmenedzsert is felkérte e körben.

Hangsúlyozza a másodfokú bíróság, hogy valamennyi felperes jogviszonyának megszüntetésére 2014. október 6. napján került sor kéthónapos felmondási idővel, így a jogviszonyuk egészen december 6. napjáig fennállott, és a kártérítési igényüket is ezen dátumot követően határozták meg. Így ettől az időponttól kezdődően volt elvárható tőlük, hogy a kárenyhítési kötelezettségüknek eleget tegyenek. Ez pedig a fent említett körülmények okán az I. rendű felperes vonatkozásában teljes mértékben megvalósult.

A II. és III. rendű felperes vonatkozásában sem lehetett megállapítani, hogy késedelmesen tettek volna eleget a kárenyhítési kötelezettségük teljesítésének. A II. rendű felperes 2014. decemberében, tehát a jogviszonya megszűnésének hónapjában már jelentkezett a korábbi cégénél, ahol 2015. februárjától sikerült is elhelyezkednie. A III. rendű felperes pedig legkorábban 2014. november 19-én küldött e-mailt az elhelyezkedése érdekében, majd 2014. decemberében, illetőleg ezt követően januártól folyamatosan e-mailes úton próbált magának állást keresni. Hangsúlyozza a másodfokú bíróság, hogy a munkavállaló eleget tesz a kárenyhítési kötelezettség teljesítésének abban az esetben, ha mindent megtesz annak érdekében, hogy állást találjon, azonban ezen kötelezettség teljesítésének nem feltétele, hogy alkalmazásra is kerüljön. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság tehát mindhárom felperes vonatkozásában helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a kárenyhítési kötelezettségüknek eleget tettek.

[41] Az elmaradt jövedelem jogcímén igényelt kártérítés összegszerűségét az alperes az eljárás során ugyan vitatta, azonban annak részletes indokát, számszaki levezetését nem adta. Az általa megjelölt összegekből nem derült ki ugyanis, hogy azok milyen módon, metodikával, milyen adatok figyelembevételével kerültek kiszámításra és ezen kötelezettségének - vállalása ellenére - a bíróság felhívására sem tett eleget. Így nem sértett eljárási szabályt az elsőfokú bíróság, amikor az alperes által levezetett adatokból kiindulva azok számszerű helyességét ellenőrizve a felperesi keresetben megjelölt összeget vette alapul a döntése meghozatalakor.

[42] Az alperes a számítás módjának helyességét a II. felperest adókülönbözet okán megillető kártérítési igény vonatkozásában is vitatta. E körben is helyesen utalt az elsőfokú bíróság arra, hogy az alperes a bíróság kifejezett felhívására sem tett erre vonatkozó konkrét nyilatkozatot. Az elsőfokú bíróság így helytállóan fogadta el a megismételt eljárásban magyar nyelvű fordításban is csatolt

bér adatokban foglalt összegeket és a hivatkozott jogszabályi rendelkezésből adódóan marasztalta az alperest.

- [43] A sérelemdíj vonatkozásában mindenekelőtt rögzítendő, hogy az alperesnél a munkáltatói jogkört **G.P.** gyakorolta, míg **G.F.H.** az alperesi klub tulajdonos cégének igazgatója, így képviselője volt. Noha **H.** úr nem az alperesi munkáltatói jogkör gyakorlójaként nyilatkozott a perben érintett médiumokban, azonban a köztudomás szerint a **alperes** mögött - mint tulajdonos - ő állt. Helyesen hangsúlyozta a felperes, hogy valamennyi, a **alperes-t** érintő nyilatkozatot **H.** úr tette, **G.P.** neve a médiumokban egyetlen alkalommal sem jelent meg. Így bár a hivatkozott nyilatkozatokat nem a munkáltató képviselője tette, azonban a közvélemény által a **H.** úr által elmondottak a **alperes** nevében és képviseletében elmondottakként tudhatók be. A kialakult gyakorlat szerint a személyhez fűződő jogok megsértésére senki nem jogosult, és arra hivatkozással, hogy más nevében, képviseletében vagy jogi személy tagjaként, alkalmazottjaként vagy képviselőként járt el és ennek során sértette meg a harmadik személyhez fűződő jogát, nem mentesülhet a személyhez fűződő jog megsértésének objektív jogkövetkezményei alól.

Értékelendő volt továbbá, azon körülmény is, miszerint - ahogy arra a felperes is rámutatott - az alperes az alapeljárás 2015. május 26-i előkészítő iratában maga is akként nyilatkozott, hogy a hivatkozott újságcikkek a klub álláspontját tartalmazzák. Így a tulajdonos által megfogalmazottakkal az alperesi klub is egyetértett, azt a saját álláspontjának tekintette, hivatalos honlapján közzétette, attól nem határolódott el.

- [44] Mindezen körülmények mérlegelésével helyesen jutott az elsőfokú bíróság arra a következtetésre, hogy **G.F.H.** nyilatkozatait az alperesi futball klub nevében és képviseletében tett nyilatkozatként kell értékelni, amelyért az alperesi futball klub felelősséggel tartozik.

Osztotta a másodfokú bíróság a felperesi ellenkérelemben foglaltakat abban a körben is, hogy a tulajdonos által megfogalmazottak a munkáltató hivatalos honlapján is megosztásra kerültek, ahogy az az iratok között a 2018. szeptemberi felperesi előkészítő irat mellékletében is fellelhető. A jó hírnév sérelmét pedig nemcsak az valósítja meg, aki a más személyére vonatkozó, őt sértő, valótlan tényt maga állítja, hanem az is, aki más személy részéről megfogalmazott tényeket továbbítja.

- [45] Az alperesi fellebbezés folytán a másodfokú eljárásban azt is vizsgálni kellett, hogy a hivatkozott nyilatkozatban, újságcikkekben megfogalmazottak tényállításnak vagy vélemény-nyilvánításnak minősültek-e.

Mindenekelőtt rögzítendő, hogy a tényállítás a múltban vagy a jelenben történt, konkrét cselekményre vagy eseményre vonatkozó közlés. A tényállítást a vélemény-nyilvánítástól elhatárolja ezen túl az is, hogy míg a tények fennállása bizonyítható, addig az értékítéletek valóságtartalma nem bizonyítható (Emberi Jogok európai Bírósága 12.188/2006. számú kérelem ... kontra Magyarország ítélet). A tényállítás és a vélemény-nyilvánítás elhatárolása az ún. bizonyíthatósági teszt alapján történik, és az a közlés, amelynek valósága vagy valótlanága bizonyítható, az tény, amelynek valóságtartalma nem bizonyítható, az pedig vélemény.

Jelen perbeli esetben azon megfogalmazásnak volt jelentősége, miszerint a munkavállaló - az I. rendű felperes - azt a feladatot kapta, hogy a fiatalokat építse be a csapatba, illetőleg, hogy a csapat elérje a nemzetközi porondot. Ahogy azt az alapeljárás jogerős ítélete megállapította, ezen két célkitűzés munkaköri feladatként a felperes részére közlésre nem került, illetőleg ennek bizonyítása az alperes részéről nem járt sikerrel. Mindezek alapján tehát megállapítható, hogy a klubtulajdonos által megfogalmazottak ténymegállapításokat tartalmaztak, mégpedig valós tényeket hamis színben tüntettek fel. Az a megfogalmazás ugyanis, miszerint „a rá kiszabott feladatoknak nem tett eleget”

azt a látszatot kelti, azt sugallja, hogy az I. rendű felperes részére ilyen munkaköri feladat meghatározásra került, amelyet ő nem hajtott végre. Így helyesen jutott az elsőfokú bíróság arra a következtetésre, hogy **H.** úr a hivatkozott interjúban és cikkekben nem a magánvéleményét fejtette ki, hanem a klubja nevében megfogalmazott tényállítást közölt, amely tényállítás a való tények hamis színben való feltüntetését jelentette.

- [46] Osztotta a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet azon megállapítását is, miszerint a hivatkozott tényállítások az I. rendű felperesre nézve sértő jellegűek voltak. E körben kiemelendő, hogy az ember személyiségének a legfontosabb megnyilvánulása a munka. Az ember munkájának, munkával kapcsolatos emberi magatartásának az értékelése a személyhez fűződő jogokat érinti, amely alkalmas lehet a jó hírnév sértésére és az embert munkavállalásában, tehát személyiségi értékeinek a kifejtésében, személyiségének az érvényesítésében akadályozhatja. Ezért az ember munkájára, munkájával kapcsolatos magatartására vonatkozó jogszabálysértő minősítés nem csupán a munkajogi szabályokat sérti, hanem a polgári jog által védett, személyhez fűződő jogok sérelmét is jelenti, így polgári jogi személyiségvédelmi eszközök alkalmazására ad lehetőséget.
- [47] A nyilatkozatokban megfogalmazottak ugyan elemeiben valósnak tűntek, azonban összességében azt sugallták, mintha az I. rendű felperes részére kiadott munkáltatói feladatot ő nem teljesítette volna és ezért ő munkafadatai teljesítésében kudarcot vallott volna. Itt utal a másodfokú bíróság arra a következtetésre kialakult ítélkezési gyakorlatra is, mely szerint a sajtóközleményt a maga egészében kell vizsgálni. A kifogásolt közléseket, kifejezéseket nem formális megjelenésük, hanem valóságos tartalmuk szerint kell figyelembe venni.
- [48] Osztotta a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság azon álláspontját, miszerint a sérelemdíj a személyiségi jogok megsértésének önálló szankciója. A személyiségjog-sértés - mint jogellenes magatartás - önmagában eredményezi a sérelemdíj érvényesíthetőségét, így a hátrány bizonyítása a sérelemdíj megítélésének nem feltétele. Az könnyen belátható, hogy egy futballedző számára, akinek a szakmai hírneve, reputációja az elhelyezkedési lehetőségeit - **G.F.H.** által is megerősítetten - nagyban befolyásolják, az ezzel kapcsolatban tett sértő tényállítások rá nézve hátrányt jelentenek.
- [49] Osztotta a másodfokú bíróság az alperesi fellebbezés azon hivatkozását, miszerint az ... sajtóban megjelent cikkek csupán a menesztés tényét rögzítették, azonban annak okát nem hivatkozták. Ebből adódóan nem találta megalapozottnak a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletben rögzített azon megállapítást, miszerint a jogsértés ténye nemcsak Magyarországon, hanem az I. rendű felperes hazájában, ...országban is elterjedt. Az ... internetes portálokon megjelent cikkek ugyanis ilyen sértő tényállításokat nem fogalmaztak meg, így a jogsértés ténye a felperes által bizonyítottak okán kizárólag Magyarországra korlátozódott.
- [50] A fentiekből és az elsőfokú bíróság által mérlegelt körülményekből adódóan a másodfokú bíróság a sérelemdíj mértékét eltúlzottnak találta. Az elsőfokú bíróság által is értékelt körülményekre és arra tekintettel, hogy az alperesi jogsértés kizárólag Magyarország területére korlátozódott a sérelemdíj összegét a másodfokú bíróság 1.000.000 forintban látta megalapozottnak.

Záró rendelkezések

- [51] A megváltoztatott ítéleti rendelkezés perköltség-vonzatát arra figyelemmel vonta le a másodfokú bíróság, hogy az I. rendű felperes pernyertes lett az elmaradt jövedelem jogcímén kártérítésként megítélt 7.363.636 forint iránti kereseti követelése vonatkozásában, azonban csupán részlegesen lett pernyertes a 3.000.000 forint összegben előterjesztett sérelemdíj iránti kereseti követelése vonatkozásában a másodfokú bíróság döntése értelmében.
- [52] Az I. rendű felperes pernyertességének arányára figyelemmel a túlnyomórészt pernyertes felperes költségét a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján az alperes köteles viselni, melynek a mértékét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján állapította meg. A munkadíj az ÁFA-t már tartalmazza.
- [53] A másodfokú eljárásban a részítélettel érintett körben a túlnyomórészt pervesztes alperes a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján köteles viselni a másodfokú eljárás során felmerült felperesi perköltséget, melynek összegét a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja, (5) és (6) bekezdése szerint mérlegeléssel állapította meg. A mérték megállapításánál a másodfokú bíróság a mérlegelése során figyelemmel volt a pertárgy értékére, az ügy bonyolultságára, a felek által készített beadványok számára és tartalmára, valamint arra is, hogy a másodfokú eljárás során tárgyalás tartására nem került sor.
- [54] A peres felek a pervesztességük arányában kötelesek viselni a kereseti és fellebbezési eljárási illetéket. A le nem rótt illetéket a részítélettel érintett körben a pervesztes alperes a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján köteles viselni. A megállapított mérték az illetékről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § (1), (2), 42. § (1) és 46. § (1) bekezdésén alapult.
- [55] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 213. § (2) bekezdése szerint az alábbiak alapján részítéletnek tekintette.
A Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság a 2017. november 15. napján kelt 7.Mf.680.251/2017/14. számú közbenső ítéletével a hatályon kívül helyezett rész vonatkozásában a felperesek és az alperes tekintetében az őket terhelő, illetőleg megillető fellebbezési illeték, valamint másodfokú perköltség összegét csupán megállapította, annak viseléséről azonban nem rendelkezett. A Pp. 252. § (4) bekezdése értelmében a másodfokú bíróság a hatályon kívül helyező rész vonatkozásában a perköltség összegét csupán megállapítja, a költség viselésének kérdésében azonban az elsőfokú bíróság határoz. Ezen jogszabályi rendelkezéssel ellentétben az elsőfokú bíróság azonban nem rendelkezett a másodfokú közbenső ítéletben rögzített másodfokú perköltség és fellebbezési illeték viseléséről. Az iratok visszaküldését követően az elsőfokú bíróságnak ezen hiányosságot pótolnia kell, rendelkeznie kell a megállapított másodfokú perköltség és a fellebbezési illeték viseléséről.
- [56] A fellebbezés tárgyaláson kívüli elbírálására a Pp. 256/A. § (1) bekezdés f) pontja alapján került sor.
- [57] A fellebbezés lehetőségét a Pp. 233./A. §-a zárja ki.

, 2020. november 5.

dr. Vajas Sándor s.k.
a tanács elnöke

dr. Mihalics Klaudia s.k.
előadó bíró

dr. Kovács Edit s.k.
bíró